

Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara VERGU-IORDACHE

Anul 21, nr. 640, 28 octombrie 2013, 8 pagini, 1 leu, www.opinianaționala.ro

Alo, aici Radio București!

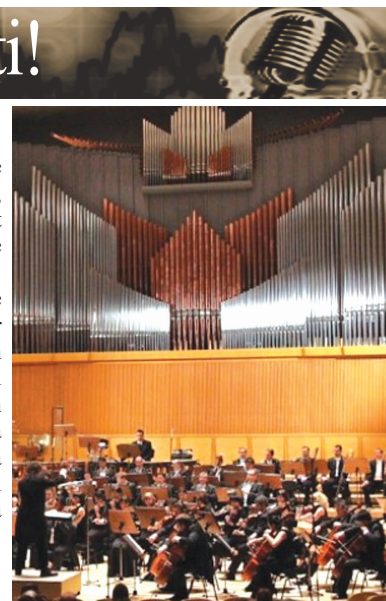
• 85 de ani de radio românesc

La 1 noiembrie 1928, cu prilejul difuzării primei emisiuni a Societății de Difuziune Radiotelefonice, au răsunat, pentru prima dată, în eter, cuvintele: „Alo, aici Radio București!” Ulterior, instituția s-a dezvoltat armonios, purtând astăzi numele de Societatea Română de Radiodifuziune - SRR, cunoscută ca *Radio România*.

1 noiembrie 2013 este, însă, o dată aniversară ce punctează nu doar 85 de ani de istorie a radioului public, dar, implicit, și a Orchestrelor și Corurilor Radio România, întrucât Orchestra Națională Radio a luat naștere în același an, 1928, din inițiativa și sub conducerea compozitorului Mihail Jora. Acesta a propus înființarea unui ansamblu care să interpreteze în direct diferite genuri de muzică și a fixat data primului concert de muzică simfonică în 30 noiembrie 1928, deschizând, astfel, prima stagiune muzicală Radio 1928-1929. Concertul a fost transmis în direct din studioul special amenajat, iar publicul l-a ascultat în fața aparatelor de radio. Până la inaugurarea concertelor cu public în studio avea să mai treacă ceva timp.

La mulți ani, *Radio România*!

La mulți ani, Orchestrelor și Corurilor Radio România!

Săptămâna trecută (21-24 octombrie), la Universitatea Spiru Haret, a avut loc ce-a de a doua vizită a echipei de evaluare EUA – Asociația Universităților Europene

Conferințele internaționale *Valori perene în educație*

Un nou eveniment

Comunică pentru a trăi mai bine

Miercuri, 23 octombrie 2013, în sala *Studio*, sediul central al Universității Spiru Haret, în organizarea Facultății de Sociologie-Psihologie, s-a desfășurat evenimentul lunii octombrie al ciclului dedicat *valorilor perene în educație*. Într-o formulă, atât internațională, cât și multiinstituțională, așa cum ne-am obișnuit, au participat ca invitați: Aleth Naquet (Franța), Stephen Paul (Marea Britanie), conf. univ. dr. Mircea Aurel Niță, SNSPA, Claudia Jimeno Beltran, Centrul de dezvoltare personală *AmaneSer*, formator Cati Călin (traducerea); oficiile de gazdă au fost făcute de prof. univ. dr. Carmen Costea, asist. univ. drd. Amina Pîrvescu și conf. univ. dr. Matei Georgescu.

(Continuare în pag.3)

Foto Mihăiță ENACHE

Global Exchange Project a ajuns la București

Prin intermediul a două tinere de la Universitatea din Keele, Marea Britanie - Emma Hedges și Ally Bird, universitățile din UK construiesc un dialog interesant care constă în inițierea în viața academică a studenților, cunoașterea modului în care ei sunt percepuți de comunitatea studenților în ansamblul ei, comparativ cu cei de la universitățile de stat și din alte țări, care este pregătirea pentru viața în societate și în economie a studenților.

Vineri, 25 octombrie, au fost oaspete ale comunității din Universitatea Spiru Haret, reprezentată de studenți și cadre didactice de la Facultatea de Marketing și Afaceri Economice Internaționale, Facultatea de Educație Fizică și Sport și Facultatea de Arhitectură.

Scandalul face agenda publică

Mioara VERGU-IORDACHE

Puteți să spuneți repede, fără o prealabilă lungă reflecție, care sunt primele teme majore ale societății românești? După mine, ar fi: bugetul țării, cu tot ce înseamnă el: venituri și cheltuieli - investiții, locuri de muncă, salarii, pensii etc, sănătatea și educația - dincolo de latura financiară, justiția, poziția României în lume. Sunt discutate ele în media, în spațiul public, în aceste zile? Fără îndoială, pentru că fac parte din viața noastră de zi cu zi. Dar cum se discută? În ce fel sunt abordate? În registru minor, cum tot mai minor par a fi, pe zi ce trece, diriguitorii noștri vremelnici. Adică prin scandaluri.

Scandalul face agenda publică. Începând din vârf. Probabil atenția la viața lor veșnică, (vă amintiți ce spunea Constantin Brâncuși: *Când nu mai suntem copii, înseamnă că am murit de mult*), îi face să se poarte ca niște copii orgolioși și țâfnoși. Așadar, cine-i mai mare, cine-i mai tare? Cine e mai cunoscut, cine-i mai recunoscut? Întră în acest joc tot alaiul aferent. Cine a greșit, cine a greșit mai mult? Unde sunt cei mai mulți corupți, în ce tabără? Și o satisfacție imensă demonstrează fiecare atunci când poate spune - nu neapărat cu argumente - că ceilalți sunt mai corupți. O inconștiență infantilă îi duce spre pierzanie. Din păcate, și pe noi împreună cu ei!

Fondul problemei rămâne neabordat. Iar noi, cei care nu avem acces la culisele politicii, la statistica reală, rămânem să ne poziționăm, afectiv, de o parte sau alta. Și, ce să facem?! Să bîrfim. Să sperăm, încrezându-ne în vorbele oficialilor. Să fim dezamăgiți, când vorbele se dovedesc minciuni. Să ne construim un univers paralel, în care să ne protejăm bruma de viață normală. Sigur că agenda publică nu coincide cu agenda personală. Fiecare dintre noi are priorități, ce nu trebuie să coincidă, neapărat, cu prioritățile celorlalți. Dar noi suntem o națiune, suntem un tot, care, dincolo de indivizi, trebuie să aibă idealuri și reguli comune, respectate de toți.

Suntem împinși în obscurantism, nu din cauza lipsei de inteligență, nu pentru că suntem răzvrățiți, ci pentru că suntem dezinformați, pentru că ni se incumbă o stare de nesiguranță, prin transmiterea unor informații catastrofice, mincinoase, minore, indiferent că sunt de origine naturală sau omenească. *Evol Mediu* din secolul XXI este cu atât mai periculos cu cât trăim în era informațională, cu cât avem acces nelimitat la orice fel de informații. Pentru ca acestea să fie cu adevărat utile, trebuie să ni se ofere, în societatea românească, măcar minimum de informație serioasă, responsabilă, în jurul căreia să construim și să ne construim. Informații majore.

Să lăsăm scandalul în lumea lui minoră!

Tezaur Uman Viu Pagina 8

• 17 octombrie a fost proclamată, drept Ziua Patrimoniului Cultural Imaterial

La 17 octombrie 2003, Conferința Generală a UNESCO, reunită la Paris, a deschis spre semnare *Convenția pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial*, prin care, Statele Părți își asumă obligația de a proteja patrimoniul cultural imaterial, sub toate formele sale: tradiții și expresii orale, incluzând limba ca vector al patrimoniului cultural imaterial, artele spectacolului, practici sociale, ritualuri și evenimente festive, cunoștințe și practici referitoare la natură și la univers, precum și tehnici legate de meșteșuguri tradiționale.

Prin Legea nr. 410 din 29 decembrie 2005, România a acceptat această Convenție și, prin depunerea instrumentului de ratificare, în 20 ianuarie 2006, țara noastră devenind al 30-lea stat care a devenit Parte la Convenție.

Nu mai puțin de 14 persoane din România au primit onorantul titlu de *Tezaur Uman Viu*. Totodată, trei dintre elementele de patrimoniu cultural imaterial românesc - ritualul *Călușului*, *Doina* și *tehnica ceramicii de Horezu* - au fost înscrise, deja, în *Lista reprezentativă a patrimoniului cultural imaterial al umanității*.

Ziua de 17 octombrie a fost proclamată, prin ordin al ministrului Culturii și Patrimoniului Național, drept *Ziua Patrimoniului Cultural Imaterial* și va fi celebrată, de acum înainte, în fiecare an.

PREUNIVERSITARIA

Colegiul Național Octav Onicescu pagina 4

În sprijinul participanților la învățământul preuniversitar, TVH propune, prin emisiunea *PREUNIVERSITARIA*, consultații pentru elevii din clasele a opta și a douăsprezecea: - Matematică, Limba și literatura română, Fizică, Chimie, Istorie, Geografie - pentru bacalaureat; - Matematică, Limba și literatura română - pentru evaluarea națională.

Preuniversitaria, orele 15-16:

• bacalaureat - de luni până joi • evaluare națională - vineri

TVH poate fi urmărită pe RCS-RDS și UPC (digital) Dolce (satelit) precum și pe www.tv-h.ro/iphone/ipad

STUDENTII ÎNTREABĂ. PROFESORII RĂSPUND

Astăzi, răspunde lector univ. drd. Ramona ȘTEFĂNESCU-MIHĂILĂ, Facultatea de Marketing și Afaceri Economice Internaționale

PUBLICITATEA – UN FACTOR ÎN DEZVOLTAREA SOCIALĂ ȘI ECONOMICĂ

1 De fapt, ce este, astăzi, publicitatea?

Publicitatea este un câmp de investigație fascinant. Pentru un om de publicitate, este o mină de aur. „Publicitatea a atins statutul de știință” iar „un adevărat specialist în publicitate trebuie să se priceapă la psihologie. Cu cât știe mai mult, cu atât mai bine.” (Hopkins, *Scientific Advertising*). Conform raportului *Advertising in the United States* (2009), publicat de *Datamonitor* – principala companie din SUA specializată în informații privind industria publicității, cifra de afaceri a industriei publicității a fost, în 2008, de 35,6 miliarde de dolari, estimându-se că, la sfârșitul anului 2013, în ciuda crizei financiare, va ajunge la 40,7 miliarde. Începând cu cel de-al doilea deceniu al mileniului III, ne aflăm sub asaltul publicității sălbatice. Ea se manifestă neîmplănită de legislația din domeniu și, permisivă și neclară, vizează mai mult emoționalitatea decât raționalitatea, cultivă satisfacerea trebuințelor de bază și stereotipurilor de gen și vârstă, face apologia individualismului, încearcă să „dreseze” omul prin standardizare, prin reducere, prin supralicitarea dorinței de ascensiune și inocularea „datoriei plăcerii” (Brune), urăște peisajul natural și urban. „Acolo unde privești este frumoasă, cel mai rău lucru pe care îl poate face omul e să ridice un panou publicitar” (David Ogilvy). Așa cum spunea D.Ogilvy în finalul confesiunilor sale, „nu ar trebui să renunțăm la publicitate. Dar ar trebui s-o reformăm.” Pe de altă parte, în lucrările oamenilor de publicitate sunt invenții termeni pentru a desemna fenomene. „Prin învelșuri lingvistice diferite sunt vizate conținuturi identice”, dar „nu orice ambalaj lingvistic nou înseamnă și un produs ideatic nou”. (Petru Iliuț). Se atrage atenția asupra faptului că studii psihologice, sociologice, antropologice și culturale asupra publicității au descoperit un fenomen socio-cultural puternic: conexiunea dintre etosul național, stilul și modelul socio-cultural al reclamelor, constatându-se că, pentru a fi acceptată și a avea succes, „o reclamă trebuie adaptată la spiritul unui popor” (Ioan Drăgan). Alte puncte de vedere susțin ideea celor trei funcții ale publicității: *utilitară* – de vânzare a produselor și achiziționare a serviciilor, *artistică* – de creare de obiecte, medii ambientale sau experiențe estetice și educativă, *de transmitere* - prin socializare și învățare a culturii, a valorilor sociale, a normelor de comportament și a atitudinilor.

2 Cum a evoluat publicitatea?

O abordare istorică asupra publicității poate ajuta la înțelegerea modului în care a evoluat relația dintre oameni și obiecte și a felului în care s-a schimbat atitudinea față de obiectele cărora li se face reclamă. Dacă din 1890 până în 1925 publicitatea a fost mai întâi informativă, axându-se pe descrierea caracteristicilor produselor și pe modul lor de utilizare, în perioada următoare, până la sfârșitul celui de al Doilea Război Mondial, denumită de William Leiss și colaboratorii săi „perioada iconografică”, publicitatea relevă valoarea simbolică a produselor. Punctul central al publicității înregistra o translație de la obiect la persoană, arătând elitele și succesul lor prin folosirea produselor pentru care se făcea reclama. Cea de a treia etapă, între 1945 și 1965, a fost denumită „narcisistă”, consumatorii fiind încurajați să considere produsele ca parte a propriei lor personalități, discursul publicitar fiind predominant emoționant, încărcat de senzualitate și metafore. Astfel, cercetările, având ca temă analiza dintre publicitate și factori de ordin socio-cultural, aveau să conducă la concluzia că, asemenea oricărui tip de comunicare, publicitatea este influențată de diferitele elemente ale socio-culturalului, dar că, în același timp, afectează, în timp, valorile consumatorilor. Adeesea, „publicitatea este acea „oglină care deformează” (Richard W.Pollay), în sensul că reflectă numai anumite valori și stiluri de viață. În același sens se pronunță și profesorul Guy Cook în *The Discourse of Advertising* (1992): „publicitatea reflectă schimbările radicale din tehnologie și media, din relațiile economice și sociale, reflectă self-ul nostru și identitatea de grup”. Cu alte cuvinte, o primă regulă în scrierea unei reclame de succes nu reprezintă altceva decât obligativitatea copywriter-ilor de a avea cunoștințe psihosociologice de bază, precum și cerința transformării diadei „scriitor de reclame – director artistic” într-o triadă „psihosociolog – scriitor de reclame – director artistic” (Septimiu Chelcea).

Este publicitatea o afacere sau un risc? Pe ce mizează omul de publicitate atunci când „dă viață” unui produs? În ce măsură psiho-sociologia reclamei influențează competitivitatea? Atunci când un produs este departe de a convinge, publicitatea recurge la manipulare, creând „noi trebuințe”? Cât de greu este să-ți păstrezi personalitatea pe o piață unde se vinde și se cumpără prin ochii celui care „privește” – un creator desăvârșit, care duce o luptă psihologică continuă, pentru un loc în mintea consumatorului? Practic, gândindu-ne la comportamentul nostru de zi cu zi, recunoaștem că, cel mai adesea, nu căutam în mod intenționat informația publicitară. Suntem expuși în mod involuntar la mesajele publicitare, fie în casă, când răsfoim o revistă sau un ziar, când urmărim un program la televizor sau deschidem calculatorul, fie pe stradă, când suntem asaltați pretutindeni de afișe, panouri publicitare. Incidental și accidental, publicitatea ne găsește peste tot, receptarea informației făcându-se în mod automat și neconștient. Ulterior, o parte dintre mesajele publicitare sunt stocate în memoria explicită.

3 Publicitatea generează noi trebuințe?

I s-a reproșat publicității că generează noi trebuințe, că manipulează prin mesaje subliminale, că supralicitează sexul, că este înșelătoare și urmărește doar vânzarea bunurilor și obținerea de câștiguri financiare. Înainte de a vedea cât de consistente sunt aceste acuze, putem să reflectăm asupra observației lui Michael Schudson, potrivit căruia „diferitele grupuri sociale sunt diferențiat vulnerabile la publicitate, cât mai ales în funcție de resursele informale specifice, de vârstă, educație, poziție socială și de garanțiile guvernamentale privind protecția consumatorului” (apud Wolff, Biernazki). A accepta că publicitatea generează trebuințe primare, care, așa cum am arătat, au o programare ereditară, înseamnă a conferi publicității un rol atotputernic. Publicitatea nu este atotputernică, nu schimbă natura umană, dar contribuie la formarea trebuințelor de nivel superior și propune modalități noi de satisfacere a trebuințelor biologice; „reclamele nu pot să creeze nevoi noi, ele pot, mai ales, să le reînvie, să le trezească, să le descopere, mai puțin să fabrice” (Ioan Drăgan). A pretinde că publicitatea manipulează, folosindu-se de stimuli subliminali, ridică un mare semn de întrebare. Publicitatea subliminală are un sâmbure de adevăr: putem fi influențați fără să conștientizăm acest lucru, în condițiile în care persoanele au un grad scăzut de implicare în decizia lor comportamentală, inclusiv în comportamentul lor de consum. Percepția subliminală se bazează pe existența unui prag al sensibilității fiecăruia dintre noi; acest prag variază nu numai de la o persoană la alta, dar și în funcție de starea concretă în care se găsesc persoanele respective. William James spunea: „noi suntem conștienți de ceea ce ne atrage atenția și nu suntem conștienți de ceea ce nu ne atrage atenția”.

4 Cum variază pragurile perceptive?

Pragurile perceptive variază în raport cu gradul de oboseală, de nesomn, cu consumul de cafea, alcool. Publicitatea subliminală, combinată cu erotism și pornografie, fascinează și azi anumite categorii de populație. Cercetările au arătat că reclamele ce conțin informații sexuale reușesc să atragă atenția și să se păstreze mai mult în memoria consumatorilor decât cele care nu conțin astfel de informații. Nu s-au înregistrat însă suficiente date pentru a susține că expunerea la informații sexuale conduce la sporirea vânzărilor. Aici intervin și constrângerile culturale și religioase. Ceea ce ar putea să fie o veritabilă poruncă: „Niciodată să nu faci o reclamă pe care nu ți-ai dori să o vadă familia ta” (David Ogilvy). Publicitatea exploatează adesea tendința oamenilor de a trage rapid concluzii în absența unui suport factual suficient de solid. Este vorba despre generalizarea pripită, încurajată de filozofia *credo consolars*: oamenii cred pentru că se simt bine așa (Martin Gardner). În baza acestei filozofii, uneori, publicitatea ne pune să alegem între două lucruri sau situații diametral opuse, raționament considerat înșelător tocmai prin prezentarea unei singure fațete a problemei. Așa numitul raționament „heringul roșu” constă în încercarea creatorilor de reclame de a distra atenția posibilelor cumpărători, în loc să se concentreze asupra argumentelor favorabile produsului sau brandului.

5 Ce înseamnă abordarea psihosociologică a publicității?

Psihologia persoanei se află sub incidența factorilor sociali și culturali. Studiind publicitatea prin prisma unei abordări psihosociale, evidențind modul în care apartenența la un grup conduce la un anumit comportament de cumpărare, la un mod specific de a percepe și a evalua reclamele, mesajele publicitare devin o adevărată forță individuală, asigurând coeziunea socială. Pentru Walter D. Scott, publicitatea se bazează pe sugestibilitatea potențialilor cumpărători, care acționează nonrațional, ca într-o transă hipnotică. Memoria, sentimentele și emoțiile, influența iluziilor optico-geometrice în publicitatea tipărită pot genera stimularea interesului, modalitatea sigură de a-l face pe consumator să devină cumpărător. Noutatea, culoarea, ilustrația,

6 Ce caracteristici ale stimulilor ne atrag involuntar atenția?

În literatura de specialitate sunt enumerate trei caracteristici: proeminența, proeminența absolută și noutatea. La fel de sugestive pentru creatorii de reclame sunt și rezultatele cercetării privind trucerile în publicitate, cu caracter de noutate: viteza deplasării unui spot luminos pe linie verticală și pe linie orizontală. Spotul luminos, mișcându-se cu aceeași viteză, pare să coboare sau să urce mai repede decât este perceput că se deplasează în realitate pe linia orizontală.

7 Publicitatea afectează creierul uman?

Concepția potrivit căreia publicitatea afectează creierul uman a devenit aproape tautologică. „Povestea” își are rădăcinile în perioada renascentistă, când Europa a început să gândească din nou. Începe pe la mijlocul secolului al 17-lea, când Rene Descartes publica *Meditations on First Philosophy* (1641), în care declara: *Cogito Ergo Sum* (*Cuget deci exist*). Mai mult, sugera că raționalul a înlocuit emoționalul. Controversele legate de aceste raporturi între rațional și emoțional există și astăzi, cu atât mai mult cu cât varianta convențională ne spune că nu trebuie să ne lăsăm afectați de emoții atunci când luăm o decizie. De asemenea, doctrinele religioase susțin că mintea și corpul sunt două entități separate. Pe de altă parte, teoriile tradiționale despre modul cum funcționează publicitatea se bazează pe ipoteza că, pentru a fi eficientă, ea trebuie să fie procesată de consumatori la nivel cognitiv – cu alte cuvinte, trebuie să îți rețină atenția și interesul și să te facă să te gândești la reclamă și la mesajul său, așa încât să nu le uiți. Pringle și Field susțineau că publicitatea care nu „își croiește drum” în acest fel este condamnată să se irosească în mare parte. Organizarea creierului este un dat ereditar, rezultat din procesul de selecție naturală, și are un caracter biologic evolutiv. Deși masa cerebrală nu reprezintă mai mult de 2-3% din greutatea corporală, creierul utilizează 25% din cantitatea de oxigen necesară unui om pentru a supraviețui. Creierul conține câteva miliarde de neuroni, iar legăturile sinaptice dau naștere unui număr de aproximativ 10 trilioane de conexiuni. (cf. Franks). Învățăm pe baza experienței și ne perfecționăm pe baza experienței repetitive, astfel că, în creierul nostru, sinapsele se construiesc, devin mai puternice, cu cât repetăm mai des un eveniment. Mai mult, cu cât un eveniment se leagă cu ceva mult mai familiar, sinapsele se construiesc mult mai repede și mai ușor.

Înțelegerea, constând în formarea interfețelor semantice; raționamentul, procesul prin care reprezentarea semantică a stimulilor este raportată la cunoștințele, anterior stocate, ale cumpărătorului. Procesarea subconștientă a informației are ca rezultat stocarea ei în memoria implicită, din mesajele publicitare fiind păstrate doar caracteristicile perceptibile, nu semnificația mesajului publicitar. Procesarea informațiilor, fără efort, este trăită de către consumatori ca o emoție pozitivă, ceea ce conduce la o evaluare pozitivă a stimulului. Prin urmare, factorii care țin de stimuli (caracteristici ale produselor și ale imaginii acestora) și factorii care țin de trăsăturile de personalitate și de situația concretă în care se află consumatorul sunt factorii care determină focalizarea atenției.

8 Emoțiile ne afectează creierul, memoria și luarea deciziilor?

Joseph LeDoux a cercetat îndelung cum anume emoțiile afectează creierul nostru, memoria și luarea deciziilor. El a observat că avem o reacție emoțională și fizică, înainte să avem un prim gând/act rațional, asemenea unei situații în care ne ferim să nu fim loviți de autobuz și facem un pas înapoi și, doar câteva secunde mai târziu, realizăm ce s-a întâmplat. Mai mult, LeDoux a descoperit că emoțiile, în special frica, eliberează chimicale care ajută la inducerea construcției sinapselor. Cercetarea sa sugerează că emoțiile, decât să fie separate de raționalitate, mai repede sunt legate, fără scăpare, de acțiunile noastre cognitive majore: învățarea, memoria și luarea deciziilor. Astfel, emoțiile sunt acel marker galben din mintea umană fără de care nu putem lua decizii, tot ele fiind considerate acea cale a creierului nostru prin care ni se semnalează importanța biochimică. LeDoux, alături de Damasio și mulți alții, a încercat să descopere ce anume face o reclamă de efect. Mesajele publicitare care stărnesc emoții sunt mult mai de succes în a fi reținute și a declanșa efectul de cumpărare/achiziție a produsului cărui a se face reclamă. *Claritate înainte de creativitate* este o a doua descoperire în materie de publicitate emoțională. Cel mai rău lucru pe care poate să-l facă o reclamă este să confuzeze consumatorul. O greșală des întâlnită este aceea a prezentării mai multor scene într-o reclamă; asocierea cu marca trebuie să fie puternică și familiară, pentru a fi eficientă.

9 Este publicitatea un factor în dezvoltarea socio-economică a societății?

Din punct de vedere economic, publicitatea are un efect benefic asupra societății noastre, deoarece stimulează economia prin producerea cererii pentru produsele și serviciile care întăresc economia. De asemenea, publicitatea poate fi văzută ca fiind un factor pozitiv prin felul ei de a crea un impact asupra societății, deoarece ajută la menținerea dialogului dintre media și mase, făcându-l mai puțin costisitor pentru public. Fără reclame, mesaje publicitare, multe forme de mass-media, asemenea ziarelor, revistelor, radio și tv, n-ar fi trebuit să existe așa cum o fac astăzi. Brett Robbs, jurnalist de profesie și specialist în comunicare, susținea că o campanie publicitară are un „universal appeal”. În opinia sa, multiculturalitatea poate să contribuie într-un sens pozitiv la promovarea culturilor și tradițiilor, prin intermediul mesajelor publicitare, prin simplul fapt că vom fi toți la același nivel, cu șanse egale la fericire și bunăstare. Publicitatea educă consumatorii despre cum să folosească produsele, crescându-le astfel valoarea în mintea consumatorilor. Pentru a convinge și a persevera în promovarea unor produse de calitate, pentru toate gusturile, este nevoie de forța de vânzare, pregătită în domeniul publicității. Astfel, fără dubiu, publicitatea ajută la angajarea unui număr mare de oameni. De asemenea, publicitatea mai are și alte aspecte pozitive, precum: dezvoltarea societății și a tehnologiilor; îmbunătățirea standardelor de viață; oferirea de informații cu privire la aspecte sociale, economice și care țin de sănătate; îndeamnă la competiție sănătoasă; oferă opțiuni cumpărătorilor în satisfacerea propriilor interese.

Opinia
națională

ISSN 1221-4019 și ISSN 1841-4265 (online)
www.opinianaționala.ro
www.facebook.com/opinianaționala

Strada Fabricii nr. 46G, sector 6, București
Telefon/fax: 021 316 97 91
Centrală: 021 316 97 85, 021 316 97 86, 021 316 97 87, interioare 168 și 143
e-mail: opinia@spiruharet.ro; on@spiruharet.ro

REDAȚIA:
Mioara Vergu-Iordache, Gabriel Năstase (redactor șef),
Mihăiță Enache (fotoreporter),
Vasilichia Dinu, Cornelia Prodan, Florentina Stemate (DTP).

Stimați cititori,
Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației
Opinia națională. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii,
informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile
viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

REVISTA OPINIA NAȚIONALĂ
este editată de
FUNDAȚIA ROMÂNIA DE MÂINE

Tiparul executat de
TIPOGRAFIA FUNDAȚIEI
ROMÂNIA DE MÂINE

Solicitări de abonamente,
cu plata prin mandat
poștal sau dispoziție
de plată, se pot adresa
serviciului de difuzare.
Strada Fabricii nr. 46 G,
sectorul 6, București.
Telefon 021.316.97.88/
int.108.

UNIVERSITARIA

Conferințele internaționale *Valori perene în educație*
Comunică pentru a trăi mai bine

(Urmare din pag.1)

Într-o sală devenită neîncăpătoare, în debutul conferinței, prof. univ. dr. Carmen Costea, prorector al Universității *Spiru Haret*, a subliniat atât importanța evenimentelor dedicate educației în context transdisciplinar, cât și necesitatea permanentă de a revizita sursele procesului educativ – preocupare de consistență a conducerii Universității *Spiru Haret*, în special a rectorului acesteia, conf. univ. dr. Aurelian A. Bondrea.

După cuvântul specialistului în milenara tehnică a beduinilor *Al – Ferasa*, Stephen Paul (Marea Britanie) - pe care vom avea bucuria de a-l avea invitat în evenimentul lunii ianuarie 2014 - cu o conferință axată pe tehnica descrierii faciale, au urmat intervențiile conf. univ. dr. Mircea Aurel Niță și Clădiei Jimeno Beltran, prin care a fost salutat importanța acestor manifestări.

Aleth Naquet, cu o vastă experiență internațională în susținerea de stagii pe tema comunicării, formare în metoda *ESPERE*, în domeniul individual sau organizațional, cât și în cel al formării de formatori, și-a prezentat ideile, timp de două ore, într-o manieră vivace, oferind interactiv răspunsuri,

Foto: Ilzy ZANCA

prin participarea directă, pe scenă, a publicului. Aleth Naquet este psiholog clinician, D.E.S.S. Universitatea Paris 7, co-fondatoare, împreună cu Jacques Salome, a *Institutului ESPERE International* – Paris, președinte al *Institutului* (2002-2009), președinte al *Consiliului de Formare* (începând din 2009), fondator al *Centrului ADRES* – Paris.

Foto: Mihăiță ENACHE

Conferința internațională
Ancestralul din comunicarea nonverbală
– noi abordări transdisciplinare

UNIVERSITATEA SPIRU HARET
FACULTATEA DE SOCIOLOGIE - PSIHOLOGIE

Ancestralul din comunicarea nonverbală
-Noi abordări transdisciplinare-

"A privi profund la ceva și a-i înțelege sensul!"
De la cunoașterea secretă a beduinilor...
la comunicarea nonverbală de astăzi.

Moderator :
Conf. Univ. Dr. Mircea Aurel Niță, SNSPA
Conf. Univ. Dr. Matei Georgescu

Invitat special :
Stephen Paul, Marea Britanie

Traducerea:
Ionela Solomon, SNSPA

Miercuri, 23 octombrie, orele 16:00- 17:30
Aud. Radu Zane, str. Grigore Alexandrescu nr. 9, Sector 1
(5 minute de mers pe jos de la sediul SNSPA, str. Paveanu)

de evaluare pentru consiliere individuală, consiliere de cuplu sau familială, susținând amorsarea unui autentic proces exploratoriu personal. *Al Ferasa* este cuvântul din limba arabă care desemnează „arta de a privi ceva și a înțelege în profunzime”; tehnica este folosită de peste două mii de ani, dar abia în anii ‘70 a părăsit Peninsula Arabică și a început să fie predată și în Occident. În momentul nașterii, „fața” fiecăruia dintre noi este precum o pânză albă și, pe măsură ce mediul de viață ne afectează, mușchii feței încep să răspundă prin mii și mii de mișcări zilnice involuntare, care ne modelează trăsăturile. *Al Ferasa* este eficientă în îmbunătățirea relațiilor personale, a celor de familie sau instituționale. Originar din Anglia, Stephen Paul a predat în varii medii instituționale din Europa, America de Nord și Orientul Mijlociu.

Domnul Stephen Paul a acceptat invitația Universității *Spiru Haret* ca, atunci când va reveni în România, în cursul lunii ianuarie, să susțină primul eveniment al anului 2014 dedicat *valorilor perene în educație*.

Ne bucurăm de oaspeți prestigioși
Savantul francez
Marc Alain Descamps

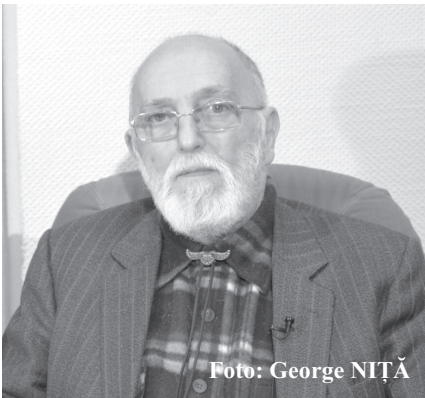

Foto: George NIȚĂ

Marc Alain Descamps a fost oaspetele Universității *Spiru Haret*, în cadrul Conferinței *Asociației Europene de Psihologie Transpersonală*, desfășurată în zilele de 19-20 octombrie în *Sala Studio*. Marc Alain Descamps este actualmente profesor emerit la Universitatea Paris V - *René Descartes*, dar a predat în corpusul inițial al Universității Sorbona, instituție care s-a reorganizat, în anul 1968, în treisprezece instituții. S-a format în școala de psihanaliză, la cunoscut pe Jacques Lacan și s-a căsătorit cu secretara acestuia. A publicat 56 de cărți, ca autor unic, în edituri prestigioase din Franța, precum *PUF* sau *Editions Universitaires*. A scris zeci de cărți în colaborare cu personalități precum Michel Cazenave sau Basarab Nicolescu, dar și sute de articole, acoperind un domeniu de o rară extensiune și elevație. Promotor al noii paradigme în cunoaștere, Marc Alain Descamps a fondat *Asociația Franceză de Transpersonal (AFT)*, *Institutul de Psihologie Transpersonală din Paris* și *Centrul de Studii al Experiențelor de moarte iminentă (CEMI)*. În 1995, este co-fondator al *Asociației Europene de Psihologie Transpersonală (ETPA)*, unde actualmente este vice-președinte.

TvH, postul nostru de televiziune, a avut bucuria de a-i fi luat un interviu în exclusivitate pentru emisiunea *Universitaria*.

Grupaj realizat de Matei GEORGESCU

CENTRUL DE LIMBI STRĂINE
AL UNIVERSITĂȚII SPIRU HARET

Cine nu cunoaște limbi străine nu are idee despre propria limbă.
(J.W.Goethe)

Încă de la înființare, anul 2002, Centrul de Limbi Străine s-a dorit a fi un răspuns imediat și eficient la dorințele și necesitățile persoanelor care se angajează în învățarea unei limbi străine din varii motive. Această implicare a Centrului a vizat atât planul național, piața muncii locală, cât și pe cel internațional, de a ajuta indivizi de formații diferite în a pătrunde cât mai bine în contextul academic și profesional din alte țări.

Însuși formatul cursurilor Centrului de Limbi Străine a fost personalizat pe nevoile cursanților. S-a ținut seama de bagajul de cunoștințe personal într-o limbă străină, de așteptările și de motivațiile acestora în momentul înscrierii la acest tip de cursuri.

De la început, Centrul de Limbi Străine și-a structurat modulele de cursuri pe modelele oferite în documentele pertinente Cadrului European Comun de Referință pentru Limbi, publicate de Consiliul Europei în anul 2001. Aceste modele includ metode de predare, stiluri de învățare, auto-evaluarea și evaluarea studenților. Profesorii noștri oferă o autonomie din ce în ce mai mare studenților în folosirea limbii învățate, potrivit scopului acestui Centru.

Mai mult, Centrul de Limbi Străine a fost și este deschis colaborării cu instituții naționale și internaționale care oferă valabilitatea certificatelor obținute la absolvirea acestor cursuri. Tipurile de certificate eliberate de Centru au perioade de valabilitate diferite, cu recunoaștere în țară și în lume.

Interesat de o acoperire geografică întinsă, Centrul de Limbi Străine și-a extins activitatea și la alte centre ale Universității *Spiru Haret* din țară, cum ar fi Constanța, Craiova, Râmnicu-Vâlcea.

Colaborarea cu instituțiile de peste hotare au adus o contribuție convingătoare și asupra suportului de cursuri, a materialelor didactice folosite în acest demers. Acestea au fost preluate în format hârtie, audio, video, urmărindu-se o cât mai bună trecere între nivelurile de limbă și la o împlinire a mijloacelor de asistență pentru toate competențele incluse în materialele de predare și de evaluare.

Centrul de Limbi Străine este membru al Confederației Centrelor de Limbi Străine Universitare Europene (Cercles) începând cu anul 2006.

Deloc de neglijat este situarea Centrului de Limbi Străine. Aflat în sediul central al Universității *Spiru Haret*, pe strada Ion Ghica, acesta se află la intersecția multor mijloace de transport și la îndemâna tuturor celor interesați.

Condițiile excelente îl fac să se numere printre cele mai performante centre de acest gen din mediul academic.

Motivația Centrului de Limbi Străine mai include și furnizarea către studenți de ocazii de a pătrunde în alte universuri culturale, de a-i pregăti pentru impactul cu alte popoare și alte matrice de civilizație. Conceptul de *cetățean european* nu a fost niciodată o idee fără acoperire pentru noi. Dorim o astfel de calificare pentru oricare dintre absolvenții noștri, cu care ne mândrim.

CURSURI LIMBI STRĂINE
intensive și specializate (engleză, franceză,germană,
spaniolă, italiană, rusă, japoneză, arabă)

Vreți să învățați o **LIMBĂ STRĂINĂ**?
Noi avem **SOLUȚIA!**
DE CE NOI?

- Pentru că aici beneficiați de:
- **CURSURI INTENSIVE SAU/ȘI SPECIALIZATE** structurate pe module de 32 ore/10 săptămâni (1 ședință de 3 ore pe săptămână)
 - Testare inițială **GRATUITĂ** a candidaților
 - **CADRE DIDACTICE** specializate
 - **METODE** moderne de predare: suporturi de curs tipărite, audio, video
 - **CALITATE, PROFESIONALISM, ORIGINALITATE** în abordarea materiei și a relației profesor-elev
 - **FLEXIBILITATE** în orarul cursurilor

Adresa: Sediul central al Universității *Spiru Haret*, intrarea principală, mezanin, camera 1, str. Ion Ghica nr. 13, sector 3, București.
Telefoane: 021.314.39.03 (fax); 021.455.11.08; 021.314.39.00/int.103
Email: ushcls@spiruharet.ro // Web: www.spiruharet.ro
Program: luni-joi – 8:00-16:00; vineri – 8:00-14:00.

Facultatea de Arte

Workshop de compoziție

Centrul de Cercetare și Creație artistică din cadrul Facultății de Arte a organizat miercuri, 23 octombrie, *workshop-ul de compoziție: Proiectul unei lucrări. De la idee la imaginea sonoră concretă (II)*, susținut de conf. univ. dr. Maia CIOBANU

Facultatea de Geografie

S-au derulat stagiile de practică, etapa I și etapa a II-a, ale studenților participanți la proiectul *GeoTurismPractic* (18-21 octombrie 2013, 21-26.10.2013, 25-28 octombrie 2013).

PREUNIVERSITARIA

Continuăm seria popasurilor în învățământul preuniversitar, cu o unitate școlară declarată Școală Europeană, în anul 2012:

Colegiul Național Octav Onicescu

Fondat în anul 1929, Colegiul Național Octav Onicescu este o școală de prestigiu, care ocupă un loc important în topul liceelor bucureștene, spune directorul unității de învățământ, prof. Marcela Grațianu. O recomandă performanțele obținute de elevi la olimpiadele și concursurile școlare, extrașcolare și sportive, la nivel național (limba latină, informatică, matematică, istorie, chimie, atletism) și internațional (limba latină și atletism), la care se adaugă

procentul mare de promovabilitate la examenul de bacalaureat, media de intrare în liceu, care, în acest an, a fost peste 8, precum și la statutul colegiului de Școală Europeană, începând cu anul 2012, și de recomanda performanțele obținute de elevi la olimpiadele și concursurile școlare, extrașcolare și sportive, la nivel național (limba latină, informatică, matematică, istorie, chimie, atletism) și internațional (limba latină și atletism), la care se adaugă

În continuare, directorul unității de învățământ a subliniat faptul că oferta curriculară la dispoziția școlii oferă elevilor posibilitatea aprofundării unor teme legate de interesul lor major, în perspectiva integrării lor pe piața muncii. Totodată, această ofertă promovează programele naționale, fiind adaptate domeniilor prioritare și resurselor școlii, în timp ce aprofundările și extinderile urmăresc sprijinirea parcursului de dezvoltare profesională a elevilor.

Adresa: Strada Trivale nr. 29, sector 4, București

Profil: Matematică-Informatică (intensiv Informatică, intensiv Engleza, matematică-informatică).

Uman – Filologie. Științe sociale. Sportiv Atletism

Dotări: Colegiul Național Octav Onicescu dispune de: 18 săli de curs, 13 laboratoare și cabinete cu logistică de ultimă generație (table SMART, videoproiectoare, note-book-uri, trusă Science Cube pentru experimente din programele de fizică, chimie, biologie, realizabile cu interfață digitală și prin abordare integrată a curriculumului), bibliotecă clasică și digitală, sală de sport acoperită și două terenuri în aer liber.

În materie de parteneriate, prof. Marcela Grațianu precizează că, de-a lungul anilor, în cadrul unității de învățământ pe care o conduce, s-a născut o adevărată tradiție în dezvoltarea de parteneriate educaționale cu principalii factori educativi locali

Împreună suntem mai puternici!

și cu instituții cu același profil, atât din țară, cât și din afară, în cultivarea valorilor democratice și implementarea valorilor europene, diversificarea modalităților de colaborare cu partenerii străini concretizându-se în organizarea de simpozioane, sesiuni de comunicări științifice ale profesorilor, conferințe, dezbateri, mese rotunde, ateliere de lucru, lansări de carte, în implementarea proiectelor internaționale Socrates, Grundtvig, Leonardo da Vinci, Aces și Comenius. De asemenea, în ultimii ani, colegiul a coordonat proiectul Aces „See It Through My Eyes” cu parteneri din Albania și Macedonia, precum și proiectul Comenius „Between

Religions and Ethics - a Common Ground” cu parteneri din Spania, Polonia, Turcia și Bulgaria. Totodată, este important să precizăm că, în anul școlar 2012-2013, colegiul a obținut granturi pentru organizarea, în parteneriat cu Primăria Sectorului 4, Consiliul Local al Sectorului 4 și Inspectoratul de sector, a opt concursuri, pe diferite discipline dedicate elevilor de liceu.

Prof. Marcela Grațianu a dorit să puncteze faptul că: Părinții elevilor sunt alături de școală, înțelegând că numai împreună cu noi, profesorii, pot face din propriii copii oameni. Parteneriatele colegiului cu diferite O.N.G.-uri, instituții de cultură și structurile administrației

locale, cât și parteneriatul onest și responsabil al elevului și al părintelui cu școala s-au dovedit eficiente în formarea unui absolvent în măsură să decidă asupra dezvoltării sale personale, intelectuale și profesionale, activ integrat în viața socială. Dar, dintre toate acestea, cel mai important îmi pare ultimul – parteneriatul dintre elev, părinte, profesor: dacă acesta este just, asumat, fără umbră, elevii vor înțelege că, numai învățând, vor da sens eforturilor părinților lor, propriilor eforturi și încercărilor noastre, ale profesorilor, că-i vor face fericiți și mândri, în timp ce ei înșiși vor deveni oameni. Pentru că omul nu poate deveni om decât dacă este educat.

Elevii despre pasiuni, viața de liceu, cât de importantă este promovarea examenului de bacalaureat și la ce facultăți vor să se înscrie

● **Simona-Octavia Anghelina, clasa a XII-a:** Am o singură pasiune, și anume *politica*. Știu că este destul de ciudat pentru vârsta mea, însă ultimele fricțiuni de pe scena politică românească m-au atras și m-au făcut să înțeleg că asta este ceea ce vreau să fac. Părerea mea este că politica românească are nevoie de oameni noi, tineri care să readucă pe harta lumii România. Sigur, trebuie să avem o deschidere mai mare spre Occident și să adoptăm valorile democrației de acolo. Mi-aș dori să urmez o facultate de relații internaționale și studii europene și, în paralel, să studiez diplomația, pentru că este un domeniu fascinant.

● **Alexandra Ana-Maria Pinte, clasa a X-a:** Viața de liceu este foarte importantă pentru că în cadrul liceului ne dezvoltăm atât intelectual cât și fizic, dar, nu în ultimul rând, ne maturizăm. După examenul de bacalaureat sunt tentată să merg la o facultate de drept ori la litere, pentru că iubesc dreptatea, corectitudinea și îmi place foarte mult istoria; scrisul este pasiunea mea din copilărie.

● **Ana-Maria Ene, clasa a XI-a:** Viața de liceu este acea perioadă de care eu una îmi voi aduce aminte cu drag. Asta deoarece în liceu m-am implicat în multe proiecte, nu numai pentru dezvoltarea mea, ci și pentru problemele pe care societatea modernă le ridică, probleme cum ar fi conflictele ori ecologia. Îmi place să descopăr informații la școală și să mă documentez acasă, pentru a avea întotdeauna ceva în plus față de ceea ce învăț la ore. Mi-ar plăcea să merg la Facultatea de Litere ori la limbi străine pentru că îmi doresc să evoluez cât mai mult. Știu că pot, iar faptul că aș putea să călătoresc mult mă motivează să mă pregătesc încă de acum pentru examenul ce mă așteaptă la sfârșitul clasei a XII-a. Este testul prin care dovedesc că liceul nu a fost făcut în zadar și este un moment în care elevii se diferențiază unii față de ceilalți.

● **Valentin Chirea, clasa a X-a:** Printre pasiunile mele se numără sportul, pentru că sunt o fire energică, ambițioasă și, nu în ultimul rând, prin intermediul acestuia mi-am dezvoltat unele calități fizice și psihice. În paralel cu sportul am mers și cu școala, pentru că prioritatea mea principală este școala. Dacă nu ai o gândire, o inteligență, nu poți să faci sport de performanță. Viața de liceu este o etapă importantă din viață în care ne dezvoltăm foarte mult. Pentru viitor îmi doresc să urmez facultatea de sport, vreau să ajung antrenor sau profesor pentru a îndruma generațiile viitoare de sportivi ai României.

● **Sabrina Cristina Fabian, clasa a X-a:** Îmi place foarte mult să citesc, să învăț limbile străine și, în general, să învăț lucruri noi, precum patinajul artistic. Mi-ar plăcea ca, într-un viitor destul de apropiat, să urmez o carieră de antrenor în acest sport, însă doar ca pasiune. După ce voi termina liceul, îmi doresc să urmez Facultatea de Limbi Străine sau de Afaceri Externe. Părinții mă susțin în această direcție, spunându-mi să fac ceea ce îmi doresc să urmez. Însă, ca toate acestea să fie realizabile, trebuie să învăț pentru BAC. După părerea mea, Bacalaureatul reprezintă un punct de cotitură în viața oricărui licean.

● **Mihaela Ana-Maria Luca, clasa a XI-a:** Sunt o persoană care se implică în foarte multe activități care au ca țintă elevii Colegiului Național Octav Onicescu: balul bobocilor, parada elevilor etc.. În prezent, sunt pe cale să încep niște cursuri de actorie-televiziune, pentru că mă tentează o carieră în domeniul mass-mediei, mai exact în cadrul unei televiziuni, însă pentru a avea o profesie de viitor mi-aș dori să fac facultatea de medicină. Această decizie este influențată poate și de faptul că în familia mea există medici. Știu că până la absolvirea clasei a XII-a mai este timp, însă sunt hotărâtă să trec peste acea treaptă foarte importantă, numită examen de bacalaureat, și să devin medic.

Repere ale succesului

Pe lângă olimpiadele și concursurile școlare, extrașcolare și sportive, elevii Colegiului Național Octav Onicescu mai au la dispoziție și alte alternative educaționale, sub forma jurnalismului școlar, revistele colegiului, *Jurnal de Liceu* și *Onix* fiind premiate la concursurile de profil, precum și cu selectarea unui număr mare de elevi pentru a face parte din echipa redacțională a publicației *Hi, School!*, și totodată, datorită statutului colegiului de *Centru Cambridge*, elevii mai beneficiază și de activități de educație economică, prin programul *Junior Achievement*, Acțiunea Comunitară SNAC și prin intermediul Clubului European.

CAMPION OLIMPIC

Gabriel Bitan, clasa a X-a H, pregătit de profesorul Grigore Cornel, a obținut locul 1 la Festivalul Olimpic al Tineretului European și Locul 1 la Campionatul Balcanic de cadeți la Săritura în lungime și ștafeta 4 x 100m. Gabriel are 8 recorduri naționale în acest sezon, este lider mondial la vârsta lui și a câștigat 7 medalii de aur la Campionatele Naționale în 2013

Gabriel Bitan

CAMPIOANĂ MONDIALĂ

Sabrina Cristina Fabian a câștigat medalia de aur la Campionatul Mondial de Patinaj Artistic pe role Inline, care a avut loc la Sala Polivalentă, 12-14 iulie 2013. Sabrina este elevă în clasa a X-a H.

Valentin Chirea

CAMPION EUROPEAN

În luna septembrie 2013, Valentin Chirea, elev în clasa a X-a H, a participat la Campionatul European de Kik Box pentru cadeți și juniori, desfășurat în Polonia, unde a câștigat pentru a doua oară, consecutiv, titlul de campion european.

Alexandru Terpezan

CAMPION BALCANIC

Alexandru Terpezan, absolvent în această vară, pregătit de profesorul Grigore Cornel, este Campion Balcanic de Seniori și Vicecampion Balcanic de juniori, semifinalist la Campionatul European de Juniori. A câștigat 6 medalii de aur la Campionatele Naționale în 2013.

Text și foto
Mihăiță ENACHE

Proiectul *Istoria lumii vii în 10 expozate* (13 octombrie 2013 - 17 mai 2014), realizat de Muzeul Național de Istorie Naturală Grigore Antipa (București, Șoseaua Kiseleff nr. 1) și revista educațională *Terra Magazin*, își propune să prezinte elevilor și publicului larg cele mai importante 10 piese din expunerea permanentă a Muzeului.

Piese „vedetă” vor fi „dezvăluite” treptat, în fiecare lună, conferințele de la Muzeu și articolele lunare din revista *Terra Magazin* prezentând informații mai puțin cunoscute despre comorile din

Conferințele vor avea loc în *Sala Multimedia*, acestea fiind bogat ilustrate și accesibile oricărei persoane. Accesul publicului în sală se face în intervalul 10.45 – 11.00, pe baza biletului de vizitare a Muzeului.

- Conferința: *Diorame istorice din Muzeul Antipa* - dr. Iorgu PETRESCU, 13 octombrie 2013, ora 11.00
- Conferința: *Gigantul tărmurilor noastre – Deinotherium gigantissimum* - geobiolog Mirela DRAGOȘ, 27 octombrie 2013, ora 11.00
- Conferința: *Crabii paianjen din pădurile subacvatice* - drd. Ana Maria Petrescu, 24 noiembrie 2013, ora 11.00
- Conferința: *Exemplare remarcabile de fluturi exotici în expoziția permanentă a Muzeului Grigore Antipa* - dr. Mihai Stănescu, 8 decembrie 2013, ora 11.00
- Conferința: *Giganții Océanelor* - George Năzăreanu, 26 ianuarie 2014, ora 11.00
- Conferința: *Anaconda și alți șerpi uriași* - dr. Alexandru Iftime, 9 februarie 2014, ora 11.00
- Conferința: *Povestea porumbelului uriaș Dodo* - dr. Angela Petrescu, 23 februarie 2014, ora 11.00
- Conferința: *Manukdewata sau Păsările paradisului* - dr. Angela Petrescu, 30 martie 2014, ora 11.00
- Conferința: *Trofée magice: incursiune în trecutul indienilor amazonieni* - dr. Alexandru Iftime, 11 mai 2014, ora 11.00

La Craiova, se inaugurează noul sediu al Teatrului pentru copii și tineret „Colibri”

Duminică, 3 noiembrie 2013, ora 20.00, la Teatrul pentru copii și tineret *Colibri* (Craiova, str. Calea București nr. 56), va avea loc inaugurarea noului sediu al instituției de spectacol. Evenimentul marchează deschiderea celei de a 65-a stagioni.

Teatrul pentru copii și tineret „Colibri”, numit la început *Teatrul de Păpuși*, a luat ființă în 1949 și a funcționat ca secție a *Teatrului Național* din Craiova. Șase ani mai târziu avea propria scenă, pe care s-au jucat

Muzeul Național de Istorie Naturală Grigore Antipa prezintă Istoria lumii vii în 10 expozate

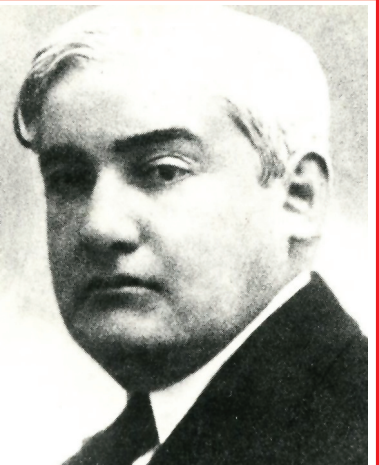

patrimoniul cultural și științific deținut de către Muzeul Antipa. Ordinea descrierii pieselor din revistă are în vedere parcurgerea unui traseu inedit în cadrul Muzeului Antipa, vizitatorul descoperind, rând pe rând, cele 10 expozate extraordinare! Cu ocazia *Noptii Muzeelor 2014*, traseul topului celor 10 piese din Muzeul Antipa va putea fi străbătut de toți cei care vor participa la acest eveniment.

Valori românești

Eugen Lovinescu și autonomia esteticului

Pentru Lovinescu, critica literară înseamnă „o creație suprapusă creației artistice”. Critica lovinesciană propune, în acest caz, valoarea exclusiv estetică, evidențiind celelalte componente ale operei ca elemente ce susțin doar esteticul. În principal, E. Lovinescu atrage atenția asupra confuziei dintre estetic și cultural, care ar putea plasa, la modul primejdios, opera într-un unghi care impune receptarea deformată a acesteia. (I. Negoieșcu).

Critic și istoric literar, teoretician al literaturii și sociolog al culturii, memorialist, dramaturg, romancier și novelist valoros, Eugen Lovinescu s-a născut la 31 octombrie 1881, la Fălticeni.

Apreciat de majoritatea criticilor și istoricilor literari drept cel mai de seamă critic după Titu Maiorescu, Eugen Lovinescu este autorul teoriei *Sincronismului* și al *Mutației valorilor estetice*, texte fundamentale ale literaturii române.

Inițiator al modernismului, dar și al uneia dintre cele mai importante grupări literare, *Sburătorul*, formată din revista și cenaclul literar cu același nume, Eugen Lovinescu este mentorul celor mai mulți dintre marii scriitori din perioada interbelică. (Este semnificativ, în același timp, faptul că familia sa va număra o seamă de nume valoroase pentru literatura română: Eugen Lovinescu este tatăl criticului Monica Lovinescu și unchiul prozatorului Anton Holban, al dramaturgului Horia Lovinescu și al criticului literar și specialistului în ocultism Vasile Lovinescu).

După absolvirea Facultății de litere, secțiunea de limbi clasice, a Universității din București, (licența, în anul 1903, cu o lucrare despre sintaxa latină) și susținerea doctoratului la Paris, cu Emile Faguet, obține, în ciuda valorii sale incontestabile, doar o catedră de profesor de latină la liceul *Matei Basarab* din București.

Eugen Lovinescu și-a făcut debutul publicistic în anul 1903, în suplimentul literar al *Adevărului*. În perioada 1904-1906, activează ca profesor de liceu la Ploiești și la București. Colaborează cu diferite publicații precum: *Convorbiri literare*, *Noua revistă română*, *Rampa*, *Flacăra*, *Luceafărul*, remarcându-se ca un valoros critic literar. Articolele publicate aici sunt strânse în *Critice. Pași pe nisip* (1906) și *Critice* sunt două dintre primele lucrări literare ale scriitorului. Lor li se adaugă mai multe monografii, opere de ficțiune, memorii. Cele mai importante opere ale sale sunt însă de critică și estetică: *Istoria civilizației române moderne*, în trei volume (1924-1925), și *Istoria literaturii române contemporane*, în cinci volume (1926-1929).

Lovinescu a abordat și stilul beltristic, scriind *Nuvele* (1907) și romane: *Mite*, *Bălăuca* (1935), *Diana* (1936), *MM* (1937).

Propus membru al Academiei Române (1936), a fost respins, neobținând decât 14 din cele 23 de voturi.

Cu ocazia împlinirii vârstei de 60 de ani, a apărut, însă, volumul omagial *E. Lovinescu*, semnat de Șerban Cioculescu, Pompiliu Constantinescu, Perpessiciu, Vladimir Streinu și Tudor Vianu. Criticul a desfășurat, în continuare, o bogată activitate, publicând o serie de cărți de referință: *P.P. Carp, critic literar și literat* (1942), *Antologia ideologiei junimiste* (1943), *Titu Maiorescu și posteritatea lui critică* (1941), *Titu Maiorescu și contemporanii II* (1943-1944).

La 13 mai 1943, în ziarul *Viața*, este publicat *Manifestul Cercului literar* din Sibiu, exprimând adeziunea unui grup de tineri scriitori la ideile lui E. Lovinescu. Criticul răspunde acestor scriitori, în același ziar, la 28 mai 1943. S-a stins din viață la 16 iulie 1943. (G.N.)

Kilipirim - târg de carte cu discount

Organizat în cadrul Galeriei Dalles, în perioada 30 octombrie – 3 noiembrie, *Kilipirim* reprezintă o ocazie unică pentru iubitorii de carte din București de a achiziționa cărți cu reduceri substanțiale din oferta celor mai importante edituri autohtone.

Între 8 și 10 noiembrie 2013, Asociația Geto-Dacii organizează, la Muzeul Național al Țăranului Român din București, *FESTIVALUL DACIC 2013*, un eveniment realizat în parteneriat cu M.N.Ț.R.

Programul festivalului cuprinde lansarea filmului documentar *Tracii – Istorie ascunsă*, lansarea a două cărți (o carte pentru copii: *Poveștile magice ale dacilor*, autor Daniel

Roxin, și cartea *Genomul uman*, autori dr. Georgeta Cardoso și prof. univ. dr. Alexander Rodewald, carte în care este prezentat studiul de paleogenetică despre originea poporului român), un set de aproximativ 15 conferințe, susținute de diverși specialiști, difuzarea altor filme documentare despre istoria geto-dacilor, momente artistice, expoziție de carte și artă plastică ș.a.

Invitațiile Doamnei Pictura

O nouă demonstrație de Minu Movilă

Aristotel BUNESCU

Minu Movilă și Cozmin Movilă, doi pictori aparte, tată și fiu, au o expoziție interesantă la *U Art Gallery* din București. Rândurile următoare sunt dedicate tatălui, fiul urmând să fie prezentat în numerele viitoare ale publicației.

O nouă întâlnire cu universul artistic al pictorului Minu Movilă este o bucurie autentică pentru orice om care palpită în fața spectacolului cromatic. Fie că revine la

tema florilor, la portrete sau peisaje, Minu Movilă rămâne un fin mănuior al pensulei.

Minu Movilă s-a născut în localitatea Brusturi-Drăgănești, județul Neamț, la data de 26 octombrie 1956. Este absolvent al Academiei de Arte din București, Secția pictură, promoția anului 1995. A studiat temeinic la clasa profesorului Grigore Vasile. Din anul 1996 este membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România.

Anul 1991 consemnează debutul în expozițiile de grup sau personale. Urmează un lung șir de prezențe în manifestările de profil, ocazie cu care, mereu, face câte o demonstrație a calităților sale indiscutabile. În anul 1995 se numără printre premianții de la *Galeriile Rotary* - București. Are lucrări în colecții private din România, Franța, Germania, Statele Unite ale Americii, Austria, Anglia, Japonia, Suedia și Italia.

Mai mult decât atât, Minu Movilă reușește să transmită și fiului său bucuria lucrului din fața șevaletului. Rezultatul este cel sperat, așa încât fiul devine, la rândul său, un artist bine individualizat.

Până la data de 14 noiembrie 2013, la *U Art Gallery* din București (Bulevardul *Iancu de Hunedoara* nr.8) se poate admira o nouă selecție a tablourilor semnate de Minu Movilă.

Fie că ești în fața unei Veneții, fie că privești prin ochii pictorului la o imagine din Turcia, mereu este identificabil elementul său personal, o viziune proprie tuturor lucrărilor sale. O lucrare cu iarna, o marină sau un apus de soare. Toate tablourile poartă pecetea lui Minu Movilă, artistul care face și acum o nouă demonstrație a personalității sale.

Reprezentanța Comisiei Europene în România informează:

C E T A N E U R O P E A N

O nouă declarație standard privind TVA

• Simplificarea procedurilor pentru întreprinderi și îmbunătățirea respectării obligațiilor fiscale Noua declarație standard de recuperare a TVA poate reduce costurile pentru întreprinderile din UE cu până la 15 miliarde de euro pe an. Obiectivul acestei inițiative este reducerea birocrăției pentru întreprinderi, facilitarea respectării obligațiilor fiscale și ameliorarea eficienței administrațiilor fiscale din Uniune. Astfel, aceasta reflectă pe deplin angajamentul Comisiei privind reglementarea inteligentă și este una dintre inițiativele incluse în recentul *Program privind o reglementare adecvată și funcțională* (REFIT), pentru simplificarea normelor și reducerea sarcinilor administrative pentru întreprinderi. Propunerea prevede un set uniform de cerințe pentru întreprinderi la depunerea declarațiilor de recuperare a TVA, indiferent de statul membru în care se face acest lucru. Declarația standard de recuperare a TVA – care va înlocui declarațiile naționale de recuperare a TVA – va asigura necesitatea furnizării de către întreprinderi a acelorași informații de bază, în aceleași termene, pe întreg teritoriul UE. Deoarece procedurile mai simple sunt mai ușor de respectat și mai ușor de aplicat, propunerea ar trebui, de asemenea, să contribuie la o mai bună respectare a legislației în materie de TVA și la creșterea veniturilor publice. În fiecare an, 150 de milioane de declarații TVA sunt depuse de contribuabilii din UE la administrațiile fiscale naționale. În prezent, informațiile solicitate, formatul formularelor naționale și termenele de raportare variază considerabil de la un stat membru la altul. Aceasta face ca recuperarea TVA pentru întreprinderile cu activități transfrontaliere complexe să reprezinte o procedură costisitoare și greoaie. Întreprinderile care își desfășoară activitatea în mai multe state membre s-au plâns, de asemenea, că este dificil să se conformeze normelor în materie de TVA, din cauza complexității procesului.

Declarația TVA standard propusă pe 23 octombrie, simplifică informațiile pe care întreprinderile vor trebui să le furnizeze autorităților fiscale. Declarația va conține numai 5 rubrici obligatorii care vor trebui completate de către contribuabili. Statele membre au o marjă de manevră pentru solicitarea unui număr de elemente standardizate suplimentare, de până la 26 de rubrici informative. Aceasta este o îmbunătățire substanțială a situației actuale, în care anumite state membre solicită completarea a până la 100 de rubrici informative. Întreprinderile vor depune lunar declarații standard de recuperare a TVA, în timp ce microîntreprinderile vor fi obligate să facă aceasta numai trimestrial. Obligația de a prezenta o declarație recapitulativă anuală de recuperare a TVA, pe care unele state membre o solicită în prezent, va fi eliminată. Propunerea încurajează, de asemenea, depunerea pe cale electronică a declarației standard de recuperare a TVA, aceasta putând fi depusă pe cale electronică în întreaga Uniune. Această simplificare majoră a procesului de recuperare a TVA sprijină angajamentele mai ample ale Comisiei în ceea ce privește reducerea obligațiilor administrative și a obstacolelor în calea comerțului în cadrul pieței unice. Propunerea este, de asemenea, o contribuție importantă la crearea unui sistem TVA mai eficient și mai rezistent la fraudă, astfel cum este prevăzut în strategia de reformă a TVA a Comisiei. TVA-ul reprezintă aproximativ 21% din veniturile statelor membre și, cu toate acestea, taxe în valoare de aproximativ 193 miliarde EUR nu au fost colectate în 2011. Prin crearea unui sistem mai simplu, atât pentru contribuabili, cât și pentru administrații, declarația standard de recuperare a TVA poate să îmbunătățească respectarea normelor fiscale și să reducă decalajul în materie de TVA. Ca atare, propunerea ar putea avea o contribuție importantă la consolidarea fiscală în întreaga UE prin creșterea veniturilor la bugetul public.

În contextul *Zilelor Europene ale Dezvoltării*, ce vor avea loc în perioada 26-27 noiembrie 2013, la Bruxelles, Comisia Europeană a organizat concursul de materiale video *Vocile tinerilor împotriva sărăciei*.

Scopul competiției este de a încuraja copiii și tinerii cu vârste cuprinse între 13 și 24 de ani să își facă vocile auzite în dialogul privind abordarea problemei sărăciei la nivel mondial. În acest sens, participanții sunt invitați să creeze un scurt material video (de maximum 120 de secunde) care să prezinte viziunea lor despre lume și să sublinieze ideile pe care le-ar pune în practică pentru eliminarea sărăciei până în 2030.

La final, pe baza voturilor înregistrate pe pagina de Facebook a concursului, vor fi aleși patru

Vocile tinerilor împotriva sărăciei.

Ce ai schimba?
Spune-ți părerea!

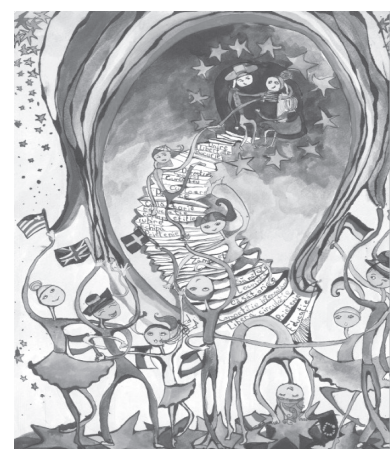
câștigători, care vor beneficia de o călătorie la Bruxelles, în perioada menționată mai sus, pentru a participa la evenimentele organizate în cadrul *Zilelor Europene ale Dezvoltării*. De asemenea, materialele video propuse de aceștia vor fi difuzate în cadrul acestora și vor fi publicate pe pagina de internet dedicată.

Deadline-ul pentru înregistrarea în competiție este 1 noiembrie 2013, iar câștigătorii vor fi anunțați pe data de 5 noiembrie 2013.

Pagina de internet a competiției: <http://eudevdays.eu/>
Pagina de Facebook a competiției <https://www.facebook.com/EUDevDays/>
<http://blogs.ec.europa.eu/piebalgs/young-voices-against-poverty-what-would-you-change-have-your-say/#more-768>

Concursul de desene Ziua Europei

Câștigătorii concursului de desene *Ziua Europei*, ediția 2013, vor fi premiați vineri, 15 noiembrie 2013

Festivitatea de premiere a celei mai recente ediții a concursului de desene *Ziua Europei* va avea loc vineri, 15 noiembrie 2013, începând cu ora 13:00, la *Spațiul Public European* (str. Vasile Lascăr nr. 31, parter).

Competiția din acest an a avut loc în perioada 15 martie – 15 iunie 2013 și a avut drept temă *Europa mea*. Cele 60 de lucrări finaliste au fost selectate dintr-un total de 870 de desene înscrise la ciclul primar, respectiv, 940 de desene la cel gimnazial.

Filmul de pe Bulevardul Capucinilor

110

Garbo râde

Silviu ȘERBAN

Garbo Laughs (*Garbo râde*) anunța cu entuziasm afișul filmului lui Ernst Lubitsch, *Ninocika*, amintind de nu mai puțin celebrul *Garbo Talks* (*Garbo vorbește*), utilizat cu nouă ani în urmă pentru promovarea primului film sonor al starului hollywoodian de origine suedeză, adaptarea după piesa lui Eugene O'Neill, *Anna Christie*. *Ninocika* prilejuiește, într-adevăr, prima apariție a Gretei Garbo într-o comedie americană, în rolul agentului special sovietic, Nina Ivanovna Iakușova. A fost penultimul ei rol din cariera actricească, din care se va retrage la doar 36 de ani. Filmul lui Lubitsch, un alt străin venit la Hollywood, de la Berlin, în anii '20, se referă, cu umor inteligent, pentru prima oară în istoria cinematografiei hollywoodiene, la atmosfera sumbră din cadrul Uniunii Sovietice staliniste,

răspunzând, parcă, deși destul de târziu, satirei lui Kuleșov, din 1924, *Neobicienie priključeniu Mistera Vesta v strane bolșevicov* (*Extra-ordinarele aventuri ale domnului West în țara bolșevicilor*), în care regizorul rus ironiza ignoranța și stereotipurile americanilor față de regimul bolșevic de curând instalat. De data aceasta, excelentul scenariu co-scriș de Charles Brackett, Billy Wilder (înainte de a deveni regizor) și Walter Reisch, după o poveste a lui Melchior Lengyel (fost dramaturg maghiar, devenit scenarist la Hollywood), este necruțător cu valorile sistemului bolșevic care devin, rând pe rând, obiectul ironiilor personajelor. Grandoarea și măreția ideilor Revoluției Sovietice sunt bagatelizate de Iranoff (Sig Rumann), Buljanoff (Felix Bressart) și Kopalski (Alexander Granach), cei trei agenți sovietici, care, trimiși la Paris în vederea tranzacționării bijuteriilor fostei ducese a Rusiei țariste, nu pot refuza binefacerile sistemului capitalist, precum cazarea în apartamentul regal al unui hotel de lux ori petrecerile cu șampanie și compania cameristelor franțuzești. Salvarea Moscovei de atitudine delăsătoare a celor trei bolșevici risipitori, care plătesc o noapte la hotel cu prețul unei vaci, pare să vină de la *Ninocika*, cu care avem primul cadru după aproape o cincime din lungimea filmului. Sobră, lipsită de umor, cu un chip

inexpresiv, rece, rigidă, Greta Garbo întruhidează perfect atmosfera locului de unde vine, unde „ultimele procese în masă au fost un succes”, în urma lor rămânând „mai puțin ruși, dar mai buni”. Tot acest comportament inflexibil, implantat într-un Paris aflat în vremuri în care, așa cum ne informează textul din deschiderea filmului, „sirena era o brună și nu o alarmă, iar francezul nu stingea lumina din cauza raidurilor aeriene”, produce un umor de cea

umorului, romantică. Îndemnul proletar se transformă în „Iubiți din toată lumea, uniți-vă”, iar salutul acestor „camarazi” va fi nici prin întinderea brațului, nici prin strângerea pumnilor, ci prin sărut. Conform moralei bolșevice „nimeni nu poate fi atât de fericit fără să fie pedepsit”, pedeapsa, despărțirea celor doi, este „administrată” de geloasa ducă Swana (Ina Claire). Acțiunea se mută, pe final, la Moscova, în locuința modestă a

Ninocika (Ernst Lubitsch, 1939)

mai bună calitate, în care aproape fiecare replică stârnește râsul. Impasibilitatea tovarășei Iakușova are de suferit, însă, de pe urma asediului „aroganței masculine specifice societății capitaliste”, întruhipată de contele Léon d'Algot (Melvyn Douglas), „produsul nefericit al unei culturi sortite pieirii”. De la studiul realizărilor tehnice deosebite ale Parisului, *Ninocika* ajunge la cercetarea contelui însuși, sfârșind prin a simți acel „impuls natural comun tuturor oamenilor”, numit, de capitaliști, iubire. După repetate eforturi ale contelui de a-l provoca, râsul Gretei Garbo vine, în sfârșit, și, din acel moment, *Ninocika* devzvăluie o fire veselă, cu simțul

Ninocikăi, pe care aceasta o împarte cu o artistă și un vatman. În amintirea vieții pariziene de neuitat, tovarășa Iakușova încearcă, împreună cu cei trei bolșevici bolnavi de „virusul” capitalismului, să refacă atmosfera destinată din capitala Franței. Sunt invocate condițiile precare de trai, dar și neîncrederea în celălalt ori cenzura. Singurul fel de mâncare, pe care „petrecăreții” și-l permit, este o omletă, preparată prin punerea în comun a rației zilnice a fiecăruia - un ou. Bancuri despre Kremlin nu pot fi spuse, iar muzica nu mai poate fi ascultată atunci când prin preajmă se află un anume Gurganov, ochii și urechile securității. Din scrisoarea trimisă de conte nu se poate citi decât

„Ninocika, draga mea ... Al tău, Leon”, conținutul fiind cenzurat. În fragmentul „moscovit” apare, într-un rol minor, întruhipându-l pe temutul comisar Razinin, Bela Lugosi. Decizia acestuia de a-i încredința *Ninocikăi* o nouă misiune de „salvare” a trioului Iranoff, Buljanoff, Kopalski, de data aceasta, la Constantinopol, sfârșește prin a fi, în fapt, prilejul reîntâlnirii cu contele d'Algot, dar și acela de a accepta, alături de cei trei, ideea nerevenirii la Moscova. Avertizarea „Lui Stalin nu-i va fi pe plac”, din comentariul lui Frank S. Nugent în *New York Times*, imediat

după lansarea filmului, în noiembrie 1939, s-a dovedit a fi reală: *Ninocika* lui Ernst Lubitsch va fi interzis în Uniunea Sovietică și țările satelit ale acesteia, în ciuda imensului succes avut în restul Europei.

* * *

Ecranizarea romanului lui John Steinbeck, *Of Mice and Men* (*Șoareci și oameni*), publicat în 1937, se produce la doar doi ani distanță. Regizorul nu este nimeni altul decât moldoveanul născut la Chișinău pe 30 septembrie 1895, în familia unui croitor evreu, Lev Miștein (Lewis Milestone de mai târziu). Din ediția din 30 septembrie a *Timpului* de Chișinău aflăm că „la vârsta de 19 ani, cu doar șase dolari în buzunar, Lev Miștein se hotărăște să meargă în Statele Unite. Aici, după câteva încercări nereușite de a-și găsi un serviciu, decide să se angajeze în *Army Signal Corps*, unde montează mai multe filme de scurt metraj cu caracter educațional pentru soldați. După Primul Război Mondial, Lewis Milestone merge la Hollywood, unde îl întâlnește pe William A. Seiter de la *Ince Studios*. Acesta îl ajută mult în ascensiunea sa în domeniul filmografic și lasă o amprentă esențială în stilul pe care Milestone l-a folosit în regia filmelor sale”.

PROGRAMUL TVH

LUNI – 28 octombrie 2013	MARȚI – 29 octombrie 2013	MIERCURI – 30 octombrie 2013	JOI – 31 octombrie 2013	VINERI – 1 noiembrie 2013
06:00 Ecumenica (r) 07:30 Laboratorul emoțiilor (r) 08:00 Film serial – Destine furate (r) 09:00 Preuniversitaria* 10:00 Light Zone la HFM. Emisiune în colaborare cu HFM. Realizator Robert Tache 11:00 Universitaria* 12:30 Calitatea în educație. Emisiune de prof.univ.dr. Gheorghe Duda 13:00 Film documentar – Medii extreme 13:30 Film serial – Destine furate (ep. 34) 14:30 Film documentar – Gândește ecologic 15:00 Preuniversitaria* 16:00 Film serial – Grachi (SUA) (r) 17:00 Restart România. Realizator Camelia Spătaru 18:00 Știri 19:00 Obiectiv 2.0. Realizator Ciprian Vasilescu 19:30 Film serial – Grachi (SUA) 20:30 Sportlife. Realizator Claudiu Giurgea 22:00 Autoapărarea. Realizator Sorin Lupașcu 22:30 Analiza zilei. Realizatori Simona Șerban și Grațian Moldovan 23:00 Interviuurile TVH. Realizator Matei Georgescu 00:00 MyKaraoke star (r) 02:00 Obiectiv 2.0 (r) 02:30 Universitaria* (r) 04:00 Calitatea în educație (r) 04:30 Preuniversitaria* (r) 05:30 Film documentar – Medii extreme (r)	06:00 Film serial – Grachi (SUA) (r) 07:00 Film documentar – Gândește ecologic (r) 07:30 Film documentar – Tech head 08:00 Film serial – Destine furate (r) 09:00 Preuniversitaria* 10:00 Light Zone la HFM. Emisiune în colaborare cu HFM. Realizator Robert Tache 11:00 Universitaria* 12:30 Școala, absolvenții ei pe piața muncii. Emisiune de Monica Avramescu 13:00 Film documentar – Medii extreme 13:30 Film serial – Destine furate (ep. 35) 14:30 Film documentar – Gândește ecologic 15:00 Preuniversitaria* 16:00 Film serial – Grachi (SUA) (r) 17:00 Restart România. Realizator Camelia Spătaru 18:00 Știri 19:00 Obiectiv 2.0. Realizator Ciprian Vasilescu 19:30 Film serial – Grachi (SUA) 20:30 Film artistic – Ultimul radio show (SUA, 2006) 22:30 Analiza zilei. Realizatori Simona Șerban și Grațian Moldovan 23:00 Cinefilia (r) 00:00 Sportlife (r) 01:30 Autoapărarea (r) 02:00 Obiectiv 2.0 (r) 02:30 Universitaria* (r) 04:00 Școala, absolvenții ei și piața muncii (r) 04:30 Preuniversitaria* (r) 05:30 Film documentar – Medii extreme (r)	06:00 Film serial – Grachi (SUA) (r) 07:00 Film documentar – Gândește ecologic (r) 07:30 Film documentar – Tech head 08:00 Film serial – Destine furate (r) 09:00 Preuniversitaria* 10:00 Light Zone la HFM. Emisiune în colaborare cu HFM. Realizator Robert Tache 11:00 Universitaria* 12:30 Toată viața învățăm. Emisiune de prof.univ.dr. Emilian Dobrescu 13:00 Film documentar – Medii extreme 13:30 Film serial – Destine furate (ep. 36) 14:30 Film documentar – Gândește ecologic 15:00 Preuniversitaria* 16:00 Film serial – Grachi (SUA) (r) 17:00 Restart România. Realizator Camelia Spătaru 18:00 Știri 19:00 Obiectiv 2.0. Realizator Ciprian Vasilescu 19:30 Film serial – Grachi (SUA) 20:30 Film artistic românesc – Zestrea domniței Ralu (1971) 22:30 Analiza zilei. Realizatori Simona Șerban și Grațian Moldovan 23:00 Doctor H (r) 00:00 Călător prin țara mea (r) 01:00 Bun venit în România (r) 02:00 Obiectiv 2.0. (r) 02:30 Universitaria* (r) 04:00 Toată viața învățăm (r) 04:30 Preuniversitaria* (r) 05:30 Film documentar – Medii extreme (r)	06:00 Film serial – Grachi (SUA) (r) 07:00 Film documentar – Gândește ecologic (r) 07:30 Film documentar – Tech head 08:00 Film serial – Destine furate (r) 09:00 Preuniversitaria* 10:00 Light Zone la HFM. Emisiune în colaborare cu HFM. Realizator Robert Tache 11:00 Universitaria* 12:30 Orientarea în carieră. Emisiune de conf.univ.dr. Roxana Păun 13:00 Film documentar – Medii extreme 13:30 Film serial – Destine furate (ep. 37) 14:30 Film documentar – Gândește ecologic 15:00 Preuniversitaria* 16:00 Film serial – Grachi (SUA) (r) 17:00 Restart România 18:00 Știri 19:00 Obiectiv 2.0. 19:30 Film serial – Grachi (SUA) 20:30 Film artistic românesc – Săptămâna nebunilor (1971) 22:30 Analiza zilei 23:00 Cafe-concert. Realizator Sorin Petre 23:30 Omeni aproape invizibili (r) 00:00 Limbajul imaginii (r) 00:30 Curs de limbi străine (r) 01:00 Film documentar – Spectaculoasa lume a automobilelor (r) 02:00 Obiectiv 2.0 (r) 02:30 Universitaria* (r) 04:00 Orientarea în carieră (r) 04:30 Preuniversitaria* (r) 05:30 Film documentar – Medii extreme (r)	06:00 Film serial – Grachi (SUA) (r) 07:00 Film documentar – Gândește ecologic (r) 07:30 Film documentar – Tech Head 08:00 Film serial – Destine furate (r) 09:00 Preuniversitaria* 10:00 Light Zone la HFM. Emisiune în colaborare cu HFM. Realizator Robert Tache 11:00 Universitaria* 12:30 Vorbiți, scrieți românește. Emisiune de prof.univ.dr. Valeriu Marinescu 13:00 Film documentar – Medii extreme 13:30 Film serial – Destine furate (ep. 38) 14:30 Film documentar – Gândește ecologic 15:00 Preuniversitaria* 16:00 Film serial – Grachi (SUA) (r) 17:00 Restart România 18:00 Știri 19:00 Obiectiv 2.0. 19:30 Film serial – Grachi (SUA) 20:30 Film artistic românesc – Să mori rănit din dragoste de viață (1983) 22:30 Week-end show. Realizator Robert Emanuel 23:30 Ilinca Dumitrescu și invitații săi. Muzica clasică prezentată pe înțelesul tuturor. 00:30 Film documentar – Superstaruri (r) 01:00 Interviuurile TVH (r) 02:00 Obiectiv 2.0 (r) 02:30 Universitaria* (r) 04:00 Vorbiți, scrieți românește (r) 04:30 Preuniversitaria* (r) 05:30 Film documentar – Medii extreme (r)

* Metode de predare interactivă, cursuri aduse în casa telespectatorului de profesori prestigioși. Emisiuni realizate în cadrul Departamentului Învățământ.

SÂMBĂȚĂ – 2 noiembrie 2013
06:00 Film serial – Grachi (SUA) (r) 07:00 Călător prin țara mea (r) 08:00 Film documentar – Animalia 09:00 Ghiozdanul cu surprize. Emisiune de Carmen Fulger 10:00 Laboratorul emoțiilor. Emisiune de Andreea Deneș 10:30 Film documentar – Spectaculoasa lume a automobilelor 11:30 Film documentar – Superstaruri 12:00 Curs de limbi străine 12:30 Limbajul imaginii. Realizator Ion Bucheru 13:00 IT Focus. Realizator Mihai Bătrăneanu
14:00 Liceenii. Emisiune de Tina Toma 15:00 Week-end show (r) Realizator Robert Emanuel 16:00 MyKaraoke star (r) Realizator Robert Tache 18:00 Știri 19:00 Petrecere românească. Emisiune de Georgel Nucă 22:00 Film artistic românesc – Misterul lui Herodot (1976) 00:00 Petrecere românească (r) 03:00 Ilinca Dumitrescu și invitații săi (r) 04:00 Liceenii (r) 05:00 IT Focus (r)

DUMINICĂ – 3 noiembrie 2013
06:00 Film documentar – Animalia (r) 07:00 Ghiozdanul cu surprize. Emisiune de Carmen Fulger (r) 08:00 Film documentar – Enciclopedia animalelor 09:00 Ecumenica. Realizator Sorin Bejan 10:30 Călător prin țara mea. Realizator Cătălin Maximiuc 11:30 Oameni aproape invizibili. Realizator Iustina Radu 12:00 Liceenii (r) 13:00 Stil și tendințe. Realizator Cristina Matei 13:30 Gala cântecului românesc. Emisiune de Georgel Nucă
16:00 Doctor H. Realizator Teodora Pop Drăgoi 17:00 Bun venit în România. Realizator Simona Șerban 18:00 Știri 19:00 Film artistic – Culmea furiei (SUA, 2005) 21:00 MyKaraoke star. Realizator Robert Tache 23:00 Cinefilia. Realizator Daniel Paraschiv 00:00 Gala cântecului românesc (r) 02:30 Film documentar – Superstaruri (r) 03:00 MyKaraoke star (r) 05:00 Weekend show (r)

Duminică 19:00

Culmea furiei

(SUA, 2005, dramă)

Regia: Mike Binder
Distribuția: Kevin Costner, Joan Allen, Erika Christensen
O femeie inteligentă din suburbia americană se vede nevoită să-și crească singură cele patru fiice atunci când soțul ei dispare pe neașteptate. Lucurile se complică și mai mult atunci când se îndrăgostește de vecinul ei, o fostă vedetă de baseball. Fetele se văd nevoite, astfel, să-și rezolve singure problemele emoționale, dar și pe ale mamei lor.

Scoala, absolvenții ei și piața muncii

Ce liceu să urmez? Ce facultate îmi este potrivită? Ce este piața muncii? Care sunt tendințele ei actuale? Ce profesii au viitor în România zilelor noastre? Cum depun cerere pentru un loc de muncă? Ce este un CV? Cum îl scriu? Știu să mă prezint la un interviu de angajare? Sunt capabil să scriu o scrisoare de intenție? Sunt adaptabil la schimbare, la nou? Ce mă motivează? Am idee despre ce este medierea? Pot fi avocat? Merit să fiu judecător? Mai rentează să fiu profesor în învățământul românesc? Vreau o carieră în cercetare? Să urmez economia? Am o personalitate potrivită pentru psihologie? Pot face

munca de terapeu? Pot consilia tinerii? Ce câștig ca arhitect român? Am talent ca actor? M-aș descurca să găsesc un loc de muncă în resursele umane? E profitabil să ai studii masterale? Pot fi jurnalist? E voluntariatul o trambulină în carieră? Să lucrez din timpul facultății? Să mă implic într-un ONG? Unde să mă angajez: la stat sau în domeniul privat? Dacă te-ai gândit măcar la două dintre aceste întrebări, e cazul să te uiți, marțea, de la ora 12.30, la emisiunea Școala, absolvenții ei și piața muncii, relizată de Monica Avramescu.

Secvențe din ediția
Prezent și perspective în cariera unui tânăr actor

TVH poate fi urmărită pe RCS-RDS și UPC (digital) Dolce (satelit) precum și pe www.tv-h.ro/iphone/ipad

FILM ARTISTIC ROMÂNESC

Vineri 20:30

Să mori rănit din dragoste de viață (1983)

- dramă

Regia: Mircea Veroiu
Distribuție: Gheorghe Visu, Claudiu Bleonț, Tora Vasilescu
În România anilor '30, Horațiu și Sarca, doi uteciști aflați în ilegalitate, primesc misiunea de a scoate din închisoare un membru marcant al Partidului Comunist.

Sâmbătă 22:00

Misterul lui Herodot

(1976) - aventură

Regia: Geta Doina Tarnavschii
Distribuție: Tudor Petruț, Silviu Stănculescu, Ernest Maftai
Doi elevi extrem de inteligenți și pasionați de istorie descoperă un document extrem de vechi, care le trezește interesul. Curioși din fire, își încep cercetările și ajung repede în posesia unor notițe ale unui profesor de română care fac unele referiri la zona istorică Lisidava, menționată, de asemenea, și în scrierile lui Herodot, Istorii. Instigați până la extrem, aceștia se decid să plece de acasă pentru a-i da de capăt misterului, însă planurile le sunt stricate de o furtună ce se abate asupra lor. Adăpostindu-se într-o grotă, descoperă un monument funerar, adâncindu-se și mai mult în mister.

PROGRAMUL RADIO HFM

Hit the morning
(07:00-10:00 – luni-vineri)
Realizatori: Alina Toma & Alex Crăciun

Light Zone
(10:00-13:00 – luni-vineri)
Realizator: Robert Tache

După-amiaza devreme
(13:00-16:00/luni-vineri)
Realizator: Tiberiu Ursan

Nume: Ambuteiaj
(16:00-19:00/luni-vineri)
Realizator: Iuliana Mardare

Ultima Ediție
(19:00-22:00/luni-joi)
Realizator: Maria Ilie

Sportlife
(19:00-22:00/vineri)
Realizator: Claudiu Giurgea

Cafe Nocturn
(22:00-23:00/luni -joi)
Realizator: Luminița Bondrea

În sfârșit week-end
(08:00-12:00/sâmbătă-duminică)
Realizator: Marcel Vicol

Sinteza săptămânii
(12:00-13:00/sâmbătă)
Realizator: Ioana Babu

Tech News
(12:00-13:00/duminică)
Realizator: Tiberiu Ursan

Week-end activ
(13:00-17:00/sâmbătă-duminică)
Realizator: Alex Camburu

80 Remember
(17:00-19:00/sâmbătă)
Realizator: Robert Tache

Nume: Top 20
(17:00-19:00/duminică)
Realizatori: Alina Toma, Alex Craciun

Ocolul Pământului în 60 minute
(19:00-20:00/sâmbătă)
Realizator: Maria Ilie

Nume: Printre rânduri
(19:00-20:00/duminică)
Realizator: Iuliana Mardare

Hit Hours
(20:00-22:00/sâmbătă)
Realizator: Alex Camburu

Povești Nespuse
(20:00-22:00/duminică)
Realizator: Echipa HFM

Meșteri populari din România *TEZAURE UMANE VII*

- Meșterii români sunt apreciați de organizația mondială pentru realizările lor

România este recunoscută în toată lumea pentru ia țărănească, pentru arta populară tradițională și pentru meșterii săi care încă mai lucrează ca acum 200 de ani. Până acum, UNESCO a decis să-i includă pe patrusprezece dintre cei mai renumiți meșteri populari printre *tezaurele umane VII* ale lumii. Patrusprezece români au intrat astfel în memoria lumii, pentru că și-au dedicat viața păstrării, dăruirii și cultivării unor meșteșuguri străvechi. Alții își așteaptă confirmarea. Sunt încă mulți și valoarea lor este incomensurabilă. Rapsozi, olari, cojocari, meșteri populari, cu toții duc mai departe spiritul, sufletul și identitatea românilor. Vi-i prezentăm pe câțiva dintre ei.

Barko Etelka, încondeietoare de ouă

Barko Etelka are 77 de ani și a fost profesoară de biologie în Săcele, lângă Brașov. Încondeiază ouă de o viață și îi învață și pe alții ce a învățat ea de la părinți. Obiceiul încondeierii ouălor are peste 2 -300 de ani. Modelele au rămas de la bunici la nepoți și Barko Etelka a reușit să adune peste 150 de modele. A învățat tot ce știe de la tatăl ei, învățător în Purcăreni. De la el i-au rămas și condeii și ceară. Și i-a mai rămas ceva: dorința și ambiția ca obiceiul să nu se piardă. În 40 de ani de carieră i-au trecut prin mână mii de elevi. Motivele sunt dispuse simetric și sunt inspirate

din natură, din portul popular al fetelor, dar și din arta sculpturii lemnului, cum ar fi de pildă simbolurile de pe lada de zestre. Culoarele folosite la încondeierea ouălor sunt naturale. Roșul se obține din fierberea cojilor de ceapă roșie, iar galbenul prin fierberea scoarței de măr. „Folosesc diferite modele, dar toate simbolizează ceva. Modelul greblă înseamnă sânguină, hărnicie. Băiatul care primește un astfel de ou, poate să afle că fata care l-a încondeiat este foarte harnică și are grijă de toate. Un băiat e bine însă să nu primească un ou cu simbolul melcului. Ar însemna că este un leneș. Simpatice, dar leneș”, mărturisește artizana. Alt model folosit în desenul de pe coaja oului vopsit este arborele vieții care semnifică familia. Unele ouă au și inscripții. În 1992, ea a publicat cartea *Ouă încondeiate din cele șapte sate*, lucrare care vorbește despre încondeierea ouălor în tehnica specifică ceangăilor.

Nicolae Veleanu: Călușul nu înseamnă că pui pe tine un port popular și începi să sari de nebun!

Nicolae Veleanu s-a născut în 1922 (decedat în 2011), comuna Giurgiuța, jud. Dolj, și a învățat jocul călușarilor pe la vreo 10-12 ani, de la niște bătrâni ai satului:

Ștefan Grăbilă și Grasu': *Astăzi, nu zic că nu se mai joacă, dar nu mai este ce-a fost odată... Călușul nu înseamnă că pui pe tine un port popular și începi să sari de nebun! Eu am fesul ăsta roșu, specific costumului de călușar din Giurgiuța, de când eram copil. La noi nu se poartă pălărie la costum, ca în alte părți. Fesul roșu dăinuie de sute de ani... De fapt, și jocul călușarilor este de-o vârstă cu românii! A fost călușar o viață, vâtaf al cetei din Giurgiuța, iar de la el au deprins tainele jocului toți cei mai tineri... care au vrut și au putut să învețe. Eu am muncit la viața mea din greu, dar mi-a plăcut acest joc și, mai ales, portul acesta pe care-l îmbrac cu bucurie și, împreună cu ceilalți călușari, pornim din casă-n casă să tămăduim bolnavii și să aducem binele în viața celor care ne primesc. Mă doare-n suflet că tinerii ăștia nu vor să mai învețe dansul sau poate că nu pot... Te întreabă toți dacă te îmbogățești de pe urma Călușului... Doamne, cum să te îmbogățești, când se joacă doar o dată pe an?! Și, dacă ar fi așa, joci Călușul numai pentru procopseală sau îl joci că îți place ceea ce faci?! (Cuvântul libertății)*

www.sibiul.ro

Maria Poenaru, cea mai vârstnică pictoriță de icoane din România

Maria Poenaru din Laz, județul Alba, la 93 de ani, este cea mai bătrână și mai uimitoare pictoriță de icoane din România. A păstrat tot ce are mai autentic și mai frumos pictura românească pe sticlă. „Trebuie multă gândire, așa spunea tatăl meu. Trebuie multă gândire ca să faci o icoană bună!”. Talentul i-a transformat casa din Laz în muzeu. „După moartea mea rămâne. Va fi o casă memorială. Copiii au casele lor, nu le trebuie. De vândut nu le puteam vinde, astea nu se vând (icoanele). Nu am voie să le vând. E ceva deosebit. O fost o muncă așa, fără bani, fără comandă, mi le-am făcut eu. Nu știu dacă am făcut bine, dacă am făcut rău... De vândut nu le puteam vinde”.

Nicolae Pițș, păstrător al doinei maramureșene

Nicolae Pițș sau Moș Nicolae din Țara Lăpușului, cum îl știe lumea, a uimit Europa cu vocea lui înnotată. În 2011, la vârsta de 80 de ani, a intrat în galeria celor mai mari valori culturale din lume, în patrimoniul imaterial al omenirii. Moș Nicolae este considerat ultimul „păstrător al doinei maramureșene”. A învățat tainele cântării de la tatăl său, care, la rândul său, a deprins secretele glăsurii de la părinți. Vocea lui Moș Nicolae parcă a fost aleasă să ducă mai departe tradiția neamului.

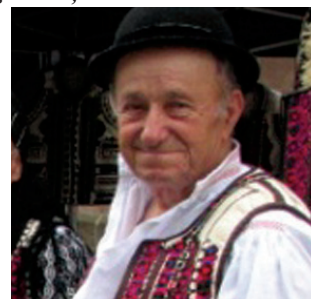
Valer Burzo știe „a doini”

Îmbrăcat în costum mândru de moroșan, Valer Burzo, din Lăpuș, are 77 de ani. Este „monument” UNESCO pentru că știe a doini. A învățat de mic tainele cântecului popular și nu s-a lăsat niciodată de cântat, nici când l-a mai lăsat vocea. „Omul nu poate a cânta dacă nu simte o durere, ceva. Așa și eu eram singur cuc prin pădure. Și mi se făcea dor și cântam”, mărturisea septuagenarul.

Dumitru Sofonea: De când mă știu, m-am ținut de ac și de ață

Dumitru Sofonea este cojocarul satului Drăguș, în Țara Făgărașului. Are 77 de ani și toată viața lui a lucrat cheptare. A învățat meserie de la Petru Mincinosu, un stăpân de peste Olt, care avea patru ucenici și 12 calfe. În anul 1929, când Dimitrie Gusti și echipa lui de sociologi au ales Drăguș pentru un studiu etnologic, Dumitru Sofonea era deja recunoscut pentru meșteșugul său. Dumitru Sofonea a împlinit 77 de ani și lucrează și acum, numai cu mâna lui. Unul dintre cei mai mari meșteri cojocari ai României le împărtășește celor care vor să-l asculte secretul măiestriei sale: „Toate-mi plac. Dacă ceva nu-ți place, nu iese cum se cade. Îmi place și să le brodez, și să le argălesc. Eu de când iau pielea de pe oaie și o curăț, până se rupe pieptarul, toate le fac.” (...) „Și tata o cusut bine și eu încă nu l-am făcut de rușine”. De când a făcut Dimitrie Gusti filmul etnografic și până acum, multe lucruri s-au schimbat în Drăguș. Lumea nu mai poartă cheptare „Eu, de când mă știu, m-am ținut de ac și de ață. Am cusut cu mâinile la fiecare cojoc în parte. Nu poți folosi mașini sau orice altceva pentru a face modelele de pe piei. Și, valoarea unui exemplar, să știți, e dată de munca manuală și de atenția corespunzătoare, mai mult decât pentru frumusețea în sine”.

Adela Petre: Eu cred că mai este loc de tradiții

Arta ei a fost deseori admirată de către oficialități din toate țările lumii, ajungând să primească felicitări de la Hilary Clinton și Laura Bush. Unul dintre cei mai importanți meșteri populari din România, Adela Petre, născută în satul Valea Sibiciului, comuna Pătărlagele, județul Buzău, este recunoscută pentru valoarea și autenticitatea creațiilor: piese de port popular, fețe de masă, covoare de lână, carpete din păr de capră. Este membru al *Academiei Artelor Tradiționale*. Multe dintre creațiile ei, expuse în colecții muzeale din țară și străinătate, au fost distinse cu numeroase premii. A expus lucrări în Franța, Italia, Olanda, Grecia etc. „Mă mândresc că am avut ocazia să predau meșteșugul țesutului începând de la medici, până la simpli muncitori. Mulți dintre foștii mei elevi au plecat din țară și au promovat țesăturile unice din păr de capră în lumea întreagă. Deși lumea de astăzi este în plină schimbare, eu cred că mai este loc de tradiții. Depinde doar ca noi să vrem. Iar eu vreau și sunt dispusă să pun la bătaie tot ce știu. Am eu o vorbă: *Nu ține numai pentru tine / Dă și altora ce știi / Să aibă cin-te pomeni*”.

Floare Finta - propria-i casă este un mini muzeu

Negrești Oaș se mândrește cu „mătușa” Floare Finta, sau Flore Codroii, așa cum o cunosc vecinii, în vârstă de 80 de ani. Este o fiică de oșan, care continuă cu mare drag tradițiile din vechi timpuri. Încă de la vârsta de 12 ani a avut diverse îndeletniciri: a țesut la război, a cusut fețe de masă, peretare, a făcut pâine în cuptor. A deprins de la mama sa, practica vindecării cu plante, fiind recunoscută în zonă ca și tămăduitoare, leacurile ei constituind o alternativă la medicina tradițională. A strâns ani de-a rândul lucruri cu valoare sentimentală, simbolică sau de dragul conservării. A adunat sute de obiecte tradiționale. A reușit să creeze din propria-i casă un mini muzeu. Farfuriile pictate agățate împreună cu prosoapele tradiționale pe pereți, patul în care dormea pe timpuri este acoperit cu „lipideuri țesute” de mâna ei, „laița” unde sunt înșirate păpușile îmbrăcate în straie de sărbătoare create de ea, toate acestea sunt desprinse parcă dintr-o altă lume. Mătușa Floare este renumită prin îndeletnicirile ei confecționează încă podoabe populare, clopuri și straie miniaturale, zgărzi și zgărdane.

